

Sygn. akt II CSK 368/18

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

z połączonych spraw z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "S." w S.
przeciwko M. S.

o zapłatę sygn. akt II Ca [...] (poprzednio II Ca (...)),
oraz z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "S." w S.
przeciwko M. S.

o zapłatę, sygn. akt II Ca (...),
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 stycznia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 10 października 2017 r., sygn. akt II Ca (...),

1) odrzuca skargę kasacyjną;

**2) zasądza na rzecz powódki od pozwanego kwotę 1800,-
(tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrok Sądu Okręgowego w S. zasądzający na rzecz powodowej Spółdzielni od pozwanego kwotę 30 070,03 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lutego 2016 r. i oddalający powództwo oraz jego apelację w pozostałej części, zaskarżył skargą kasacyjną pozwany i określił jako kwotę wartości przedmiotu zaskarżenia 69.180,43 zł. Wskazał, że wartość ta odpowiada wysokości zszadzonego roszczenia głównego oraz odsetek za opóźnienie w jego spełnieniu skapitalizowanych na dzień

wniesienia skargi. W jego ocenie odbiega ona od wartości przedmiotu sporu i przedmiotu zaskarżenia określonych w toku postępowania, bowiem stan objęty hipotezą art. 20 k.p.c. istnieje jedynie do prawomocności wyroku i z tą chwilą sytuacja ulega zmianie, bo dochodzi do określenia ostatecznej wysokości zasądzanego świadczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach cywilnych o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Z uzasadnienia wyroku Sądu drugiej instancji wynika, że łączna kwota zobowiązania pozwanego z tytułu spłaty kredytu w okresie od marca 1996 do stycznia 2006 r. wraz z odsetkami należnymi za okres trzech lat przed wniesieniem pozwu wynosi łącznie 30.070,03 zł. Rozstrzygnięcie o odsetkach, w tym od zaległych odsetek, znajduje oparcie w 481 § 1 i art. 482 § 1 k.c.

Pozwany, składając skargę kasacyjną, do tej kwoty doliczył odsetki za opóźnienie w spełnieniu zasądzanego świadczenia w kwocie ponad 39000 zł. Zgodnie z powołanym przez pozwanego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2015 r., V CZ 72/15 (nie publ.), przepis art. 20 k.p.c. nie ma zastosowania do sytuacji, w której do wartości przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną zostały zaliczone skapitalizowane odsetki na dzień wniesienia skargi. W sprawie niniejszej odsetki skapitalizowane od kwoty nieuiszczonego normatywu mieszczą się w kwocie 30 070,03 zł. Zakaz określony w art. 482 § 1 k.c. nie obejmuje przypadku, gdy zaległość z tytułu zaległych odsetek już powstała i nie jest możliwe kapitalizowanie odsetek, które mogą pozostać w przyszłości. Art. 20 k.p.c. istnieje do chwili prawomocności wyroku rozstrzygającego o świadczeniu głównym, co nakazuje pomijanie w wartości przedmiotu zaskarżenia odsetek dochodzonych obok roszczenia głównego, chyba że dotyczy odsetek doliczonych do kapitału, które na skutek kapitalizacji stały się świadczeniem. Takiego charakteru odsetki doliczone do wartości przedmiotu sporu przez pozwanego jednak nie mają.

Wartość przedmiotu zaskarżenia jest zatem niższa od ustawowej wartości progowej 50 000 zł wskazanej w art. 398² § 1 k.p.c. i decydującej o dopuszczalności skargi kasacyjnej, wobec czego podlega ona odrzuceniu.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. O kosztach należnych powódce orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt 5 i § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015, poz. 1804).

aj